

forhøjes. Statistikken omfatter kun 20 Aar, men det er jo udtalt fra forskellig Side og ikke henægtet af nogen, at hvis Statistikken havde omfattet nogle Aar flere, vilde Resultatet have stillet sig anderledes. Ministeren har sluttet sig til dette Ændringsforslag, men har betinget sig, at saa skulde i Modsætning til, hvad der er udtalt i Bemærkningerne til Lovforslaget, Statens Skibe inddrages under Forsikringen. Ved Statsskibe forstaas kun saadanne, der henhøre til Statsbanedriften og lignende, undtagne ere alle saadanne, der henhøre under Marinen, og den Skade, der bliver Tale om at erstatte, er under ingen Omstændigheder Søskade, men kun Skade, der er Følge af Brand eller Eksplosion.

Der er i Udvalget Flertal for at foreslaa Tallet 2 i § 3 ændret til $2\frac{1}{2}$. Det vil sige, at man ønsker at forandre Reglerne om, hvornaar Staten kan tage et eventuelt Overskud, naar Fonden har naaet en vis Størrelse. Denne skal efter Flertallets Forslag være noget betydeligere, end hvad den ærede Finansminister har foreslaaet, idet man mener, at inden det Øjeblik kommer, da Staten kan tage og spise af et saadant Overskud, bør man være paa den rette Side og vis paa, at Fonden desuagtet kan opfylde de Forpligtelser, der komme til at hvile paa den.

Ændringsforslag under Nr. 7 til § 5 er stillet af et Mindretal i Udvalget, der ønsker, at Paragraffen skal udgaa. Flertallet har ikke kunnet slutte sig dertil. Vedtagelsen deraf vilde jo sige intet mindre, end at der overhovedet ikke skulde dannes nogen Fond, men at Skade, der indtræffer, skulde afholdes af Statskassens Midler. Det har Flertallet ikke kunnet gaa med til, og vi kunne derfor ikke gaa med til, at Ændringsforslaget vedtages. Men da der hos enkelte Medlemmer har været Tvivl til Stede om, hvorvidt den Bestemmelse, der findes i § 5 om, at Statskassen for Fremtiden overtager alle de Byrder, der hidtil have hvilet paa Statsbanernes Reservepensionsfond, er udtømmende, gaar Flertallet ind paa denne Opfattelse og foreslaar, at der tilføjes en Sætning, som aldeles klart udtaler, at til Trods for, at denne Fond inddrages under Statskassen, kan ingen ved Statens Jernbaner ansatte, det være sig de nu eller tidligere ansatte Personer selv eller Enker eller Børn efter saadanne, berøves nogen som helst erhvervet Ret til Pension eller Forsørgelse. Man mener her tilstrækkelig klart at have fastslaaet, at Statens Forpligtelser i saa Henseende gælde i allervideste Omfang.

Dermed skal jeg tillade mig at anbefale de Ændringsforslag, som ere stillede af Udvalget, og Ændringsforslag Nr. 8 af et Flertal i Udvalget til det høje Tings Vedtagelse.

Høst: Som den ærede Ordfører (Hey) har fremhævet, og som det fremgaar af Betænkningen, har et Mindretal i Udvalget, skønt det i det hele har sluttet sig til Principperne i Lovforslaget, næret en Del Betæneligheder ved Lovforslagets § 5, der jo gaar ud paa, at den Reservepensionsfond, som blev oprettet ved Loven af 12. April 1892 om Statsbanedriftens Ordning, skal ophæves og inddrages i Statskassen. Grunden til, at vi for Tiden nære Betænelighed ved at gaa ind paa dette Forslag, er den, at vi ikke have kunnet faa Vished for, at der, hvis denne Fond bliver ophævet, ikke bliver tilsidesat Interesser for dem, der nu paa en eller anden Maade ere lodtagende i Fonden. Og navnlig have vi ikke faaet Vished for, at de Personer, der i sin Tid vare ansatte ved det sjællandske Jernbaneselskab, og ved hvis Tilskud i alt Fald for en Del denne Reservefond er fremkommen, faa deres Interesser varetagne tilstrækkeligt ved, at man siger, at nu skal Staten overtage Forpligtelsen. Saa meget mere synes jeg, at der kan være Grund til at tvivle om det berettigede i, at vi ophæve denne Fond, og inddrage den i Statskassen, som man, den Gang man vedtog Loven af 15. Maj 1903 om Statsbanernes Ordning, mente, at det var nødvendigt at bevare denne Fond uforandret. Der er efter vor Formening noget paafaldende i, at man, efter at man i 1903 har ment det nødvendigt at bibeholde denne Fond, saa i et Lovforslag nu tre Aar efter som et rent Incidenspunkt optager den Bestemmelse, at man kan ophæve Fonden og inddrage den i Statskassen. Vi have nu gerne villet have tilstrækkelige Oplysninger herom, men de Oplysninger, vi have kunnet faa, have ikke forekommet os saa fyldige, at vi tør gaa med til uden videre at ophæve og inddrage Fonden. Der er efter min Mening altid noget betænkeligt ved at ophæve saadanne særlige Fonds, som ere dannede med et bestemt Formaal for Øje, og det, hvad enten de ere stiftede i offentlig eller privat Interesse. Jeg kan eksempelvis fremhæve det Tilfælde, at en Fabrikejer opretter en Understøttelseskasse for Fabrikkens Arbejdere, som disse maa bidrage til med visse Procent af deres Løn. Hvis nu en saadan Fabrikejer, naar